

Gönderjylland

En ny Udvisning.

Naberaa, 19. Juni. Amtsforsikreren i Bylderup har i Dag udvist Arbejdsmand J. Chr. Jensen af Rende Mark med to Dages Frist. Den udviste er skrobning og gaar ved Udvisningen fra det tyffe Rige glip af en Uheldsrente paa 400 Mark aarlig. J. Chr. Jensen har telegrafisk bekræftet sig til Landraaden i Tønder.

Under 23. Juni hedder det videre:

Sent i Tirsdags Eftermiddags modtog den udviste Arbejdsmand Jens Chr. Jensen i Lendemarke det Svar fra Landraad Rogge i Tønder, at Udvisningsordren opretholdtes, og at han havde at forlade Landet ufortøvet.

I Onsdags har han yderligere modtaget følgende Skrivelse: „Da De ikke har efterkommet min Anordning af 2. d. M. udvises De herved af Landet. De maa ufortøvet forlade Landet. Saafremt De ikke ablyder, truer jeg Dem hermed i Genhold til § 132 i Landsforvaltningsloven af 30. Juli 1883 med en Bøde paa 150 Mark, hvis Bøden ikke kan inddrives, eventuelt to Ugers Fængsel.“

Rogge, Landraad.

Dg ikke nok dermed: Paa Landraadsforretningen i Tønder, hvor den udviste Formiddag vilde aflevere en skriftlig Bøvbæring, fik han den Befæd, at hvis han ikke var ude af Landet inden Torsdag, blev han afhentet af Politiet og transporteret over Grænsen.

Den udviste har derpaa indgivet telegrafisk Bøvbæring til Regeringspræsidenten og vil nu rolig afvente Begivenhedernes Gang.

Embedsmændenes Forening.

Den tyske Forening, ifølge „Nm.“, vil, som bekendt, ikke gerne gælde for at være en Embedsmændsforening. Af den nyeste Overførsel over Bøvbæringselementerne kan man dog se, at de 101 af dem er Embedsmænd og kun 78 Privatfolk. Disse 101 gælder for de stedlige Afdelinger i Nordflensborg, og Listen viser endvidere, at de fleste Bøvbæringselementer er indvandrede Tyskere.

Statsfarlige Hættebaand.

Da de unge, som skulde med paa en Udflugt til Odense, Lørdag Middag den 17. Juni var forsamlet ved Sønnen i Sønderborg for at gaa om Bord i Damperne, trængte en Politibetjent sig frem gennem de mange Mennesker og forlangte af enkelte af Deltagerne, som bar rød-hvidstribe Baand om deres Hæt, at de skulde tage disse Baand af. Politiets mærkelige Adfærd vakte fortaalelig Opførsel. Hvor mon Statsfaren synes næste Gang? „Dybsøst-Pøsten.“

Det tyske Blad i Sønderborg, „Sønderburger Zeitung“, fortæller: „Bed Afrejsen havde i øvrigt mange betydelige tilfald med rødhvide Hættebaand og rødhvideBlomster. Da nogle paa Foranledning af en Politibetjent tog Hættebaandene af, som der forte Hættebaand til Søne under dem. Andre isjorte sig først deres Dekorationer paa Skibet, da de var uden for Embedsmændens Magtomraade.“

I denne Forbindelse skriver „Dybsøst-Pøsten“:

Det tyske Blads Bemærkninger

er lige saa meningsløse som urigtige. Der var ingen, der havde deforeret sig med Hættebaand. De havde deres Hætte paa Hovedet, som de havde købt dem i Butikkerne. At der kom forte Hættebaand til Syne, da et Par unge af Venovelse over Politiets Optraeden tog de fulerte Baand af, vil de fleste finde ret naturligt. Saa vidt vides er alle Panamahatte forsynede med et jort Baand under det fulerte. Heller ikke havde nogen pnyttet sig med Blomster paa anden Maade, end man gør ved alle mulige andre Lejligheder.

Saa meget større Opførsel vakte Politiets Optraeden. Og man kan godt seje til: Forbavelse og Harm. Redaktør Svensson til Eksempel havde en Hat paa med et rød- og hvidstribe Baand. Den var hørken fra i Gaar eller i Dag. Dørtimod, den var flere Aar gammel, og i flere Somre har han baade i Sønderborg og alle andre Steder kunnet jærdes uhindret med den, uden i nogen Maade at blive Genstand for Politiets Opmærksomhed, hvilket ogsaa er en Selvsølge, men maa fremhæves i Forbindelse med det foregaaende. Hatten er ikke i mindre Maade anderledes end de Hætte, andre Mennesker — ogsaa tysksindede — bruger som Hovedbærelse. Og den er købt i en af Byens Forretninger.

Da Svensson blev spurgt, om han vilde tage Baandet af, svarede han Nej. Det var for Resien isgt fast, og Politiet gaar ganske isjfter for vidt, naar det antaster Jøff paa Gaben og forlanger, at man skal jprætte sin Klædebragt itu. Det maa imidlertid forelsbig antages, at den paagældende Politibetjent har handlet af egen Magtfuldkommenhed, og der er derfor indgivet Bøvbæring over ham til Byens Politimester, Borgmester Dr. Petersen. Skulde det modlatte vise sig at være Tilfældet, vil Politiet i Sønderborg ikke gaa Glip af den Berømmelse langt ud over vort nævnte Sjællands Grænser, som det i saa Fald har gjort sig ærlig fortjent til.

Haderslev. Eftermæle. Til „Mødermaalet“ skrives under 24. Juni: Pensioneret Degn og Skolelærer N. Maasbøl, der i en Aar-række har boet her i Byen, er i Aftes afgaaet ved Døden i en Alder af næppe 91 Aar efter lang Tids Sygeleje.

Den hensejede, som var jødt den 6. Juli 1820 i Lund i Bursk Sogn, hvor hans Fader var Lærer, kunde se tilbage paa et virksomt og indholdsrigt Liv.

Efter at have besjgt Seminariet i Staarup kom han som Hjelpe-lærer først til Toghale, hvor afjede Magtsbogsmand Jessens Fader var Hjertelærer, derefter til Agerisov, ligeledes som Hjelpe-lærer, atter til Toghale og senere til Søstied som Enkelærer. Lønnen for en Lærer var den Gang 32 Daler. Her i Søstied gittede han sig med Pøddil Hestlund fra Gestrup, hvem han havde lært at kende under sit Ophold i Agerisov, og med hvem han havde været forlovet i 5 Aar.

Fra det lille Kald i Søstied kom han til Ladelund, hvor han blev Degn og Lærer. Maasbøl maa have været en dygtig Lærer; thi saa Aar efter, i 1859, kom han paa Valg i Hoftrup, det største Degneembede i Nordflensborg, og her blev han valgt. Maasbøl forblev der i 29 Aar, og sammen med sin Husfru opdrog han en stor Børneskole 7 Søner, hvoraf 2 døde som unge, og 1 Datter, der trofast har plejet

ham og været hans Støtte i hans Alderdom.

I 1888 jøgte Dr. Maasbøl om og fik sin Afked. Han flyttede saa her til Haderslev, hvor den ene af hans Søner, Røbmand N. Maasbøl, boede og som bekendt endnu bor. Fra ham kom her til for 23 Aar siden og indtil nu har Dr. Maasbøl og hans Datter boet i samme Ejendom, hos Orgelbøger Jakobsen paa Nørretorv.

Med Andreas Maasbøl er en Mand gaaet bort, som var trofast mod det fra Bædrene nedarbejdede

Hoftrup. A. F. H. M. og N. for Hoftrup Sogn foretog den 9. Juni deres aarlige Sommerudflugt, denne Gang til Vejle og Omegn.

Turen foregik med Dampskibet „Falk“, som var lejet af Foreningen. Der var i alt 160 Deltagere.

Ved Ankomsten til Vejle blev Foreningen modtaget paa Broen af Højskoleforstander Thomsen af Børkop, Sekretæren og Formanden for A. F. H. M. i Vejle.

Efter en lille Tur i en Byen nærliggende Skov spistes der til Middag paa Misionshotellet og paa A. F. H. M. paa Misionshotellet bød Højskoleforstander Thomsen Gæsterne Velkommen, paa A. F. H. M. talte Sekretær Henningsen og bød Velkommen.

Straks efter at der var isjft til Middag, gik Turen med Dampskib til Munkesbjerg, derfra med Toget til Børkop. Deltagerne var indbudt af Højskoleforstander Thomsen til at være Gæster paa Højskolen. Der var dækket Kaffebord i Højskolen's høje, hvide Lokale, og her jødes et Par dejlige, hyggelige Timer.

Højskoleforstander Thomsen bød igen Velkommen og udalte, at det var ham en isjrlig stor Glæde at kunne byde saa mange Sønderjyder Velkommen paa Højskolen som Gæster. Han betoneede, at Skolen isjrlig som Gæstefole var bygget med Nordflensborgs Ungdom for Æie.

Børkop er den eneste danske Gæstefole inden for Andemissions Højskole; den ene af Værelserne er en Sønderjyder, nemlig Lorenz Tommensen, jødt i Møstrup.

Fra Højskolen gik Turen tilbage til Munkesbjerg. Her opholdt sig først et Par Timer og nød det herlige Skue over et af Danmarks smukkeste Landskaber.

Fra Vejle gik Turen saa hjemad igen A. 9/2. Alle Deltagerne var enige om, at det havde været en isjrlig, men anjrengende Tur.

Hoftrup. Tordenvej. Ved 12 Tiden den 18. Juni traf et heftigt Tordenvejr hen over Hoftrup og Omegn. Lynet er isjrlig isjere flere Steder uden dog at gøre væsentlig Skade. Det er det haardeste Tordenvejr, vi har haft her i Byen i mange Aar.

Der kom en voldsom Mængde Regn, isjv var velkommen paa de udtørrede Marker.

Lynet isjg ned i et Træ ved Peter Brædtens Ejendom paa Hoftrup Mark, ligeledes i en Telefonpæl og rev stikken af, saa Ledningen blev afbrudt til Høstgaard's Rolle. Ved Hoftrup Boisthus og i Lynsklederen paa Kirken og mange andre Steder isjg Lynet ogsaa ned.

Skodborg. Tordenvej. Søndag Middag den 16. Juni traf et Tordenvejr op over Byen, og der faldt en frugtbar Regn i over en Time. Lynet isjg ned lidt isjv for Byen og ramte en Tyr tilhørende Gaardejer Johannes Kleintje.

Efter Jøds til har det isjrlig været

ret Telefonpælene, som er bleven ramt, enkelte er helt isjrlintret.

Lintrup. Tordenbyge. Søndag den 16. Juni drog et heftigt Tordenvejr, ledjaget af voldsomme Regntyfl, hen over Egnen. Saa vidt vides har den dog ikke forvoldt nogen Skade. Landmændenes Langsel efter Regn synes nu at være tilfredsstillt. Agerisøet isjlar nu de fleste Steder i Staf, og en hel Del havde vel været i Døs, dersom Regnen ikke havde sinitet Værgningen.

Hoftrup. Udflugt. De forskellige Søndagskoler fra Hoftrup Sogn havde Lørdag den 15. Juni en Udflugt paa Bogn til Victoria og Sølyst. Antallet af Børn var omtrent 170, og de ledjagedes af Søndagskolernes Ledere. Det er en Glæde at lægge Mærke til, at Søndagskolerne i de forskellige Væer, alle-rede efter saa kort Tids Forløb bliver temmelig godt besjgt. Der næres det Haab, at Søndagskolen vil blive ved at vinde Tillid baade hos Børnene og Forældrene.

Holger Danffe vilde med Smaa-banen. Eftermiddag den 23. Juni, da Smaa-banetoget, som afgaar ved 6 Tiden, holdt foran Stationen paa Sønderbro, kom ogsaa en lille 3-4 Aars Børn ind i en af Vognene. Paa den lille Klædebragt funde man straks se, at han ikke var rejsepaalædt, hvorfor en af de rej-sende forjgte ham, hvor han skulde hen. Den lille svarede: Til Mars-jund. De rej-sende i Toget mente imidlertid, at det var bedst, han kom ud igen. I det samme kom Stationsforstanderen, som saa hjalp ham ud af Toget igen. Han vidste ikke, hvem Drengen tilhørte, men da man saa spurgte, hvad han hed, svarede den lille Børn: Holger Danffe.

Klosterlivet i Luthers Dage.

(Fortsat fra Side 3.)

Viae saa høstidelig regelbundet gaar det til med Maaltiderne. Klosteret talder, og alle Brødre træder ind i „Tavshedsens Sted“, et Bærelse, der synes kun at have været bestemt for Bøn. Der skal altid i det findes et Billede af den hellige Jomfru. Efter at hver har besjgt sig for dette, lætter han sig paa sin Plads, og Forælseren læser et Afsnit af Ordrenens Konstitutioner. Derpaa ringes anden Gang, og i høstidelig Procession begiver man sig tavje ind i Refektoriet, Spisestuen. Her stiller hver sig tavje ved sin Plads, indtil Benedicte — Vordsommen — er læst. Paa et givet Tegn begynder Spisningen, der foregaaer i Tavshed, medens en Læser op af en Bog. Om Jredagan læses Augustins Regel. Ellers læses Prædikener og opbyggelige Bøger eller Jordan af Sachsens Vednetstegninger af Augustinere. Om Forælseren læser isjv, maa han dog efter knalde ned for Prioren og belende sit Skjld. Om aogen af de isjvende bærer sig ad mod Reglerne eller svlides noget eller isjlar noget i Stuffer, skal han rejse sig op, isjlar sig for sit Bryst og bede et Færdorv Hille for sig selv. Paa et Tegn af Prioren læses Gratias — Takisjgelsen efter Maaltidet — og tavje, som de kom, jor-lader Brødrene Refektoriet.

Om Aftenen, før man gaar til Ro, læser Klosteret endnu engang Brødrene sammen. Paa Ane beder hver isjv tavje for sig. Derpaa jiges i Kælleskab med dæmpet Løne et Confiteor, en Syndsbelendelse, hvorpaa Prioren tilfjger Naade. Derefter forskellige Sange og Væner. Prioren belænder de knalende Brødre med Biebånd, knæler derpaa selv ned og beder „Salve Regina“ (S. 311). Med Bessjgelses-sjnkst: „En rolig Nat og en velkommen Ende tænke os den almægtige Gud“ bortfjendes derpaa Brødrene. De gaar tavje til deres Cel-ler. Der tillades ikke mere Tale. Hver har at gaa til Ro, indtil Klosteret paa ny talder til Otteslag.

En uhjre Ensjormighed præger dette Klosterliv. Og en uhjre Velsjendighed paalægger al denne Anejsbundenhed Munkene. Man skulde vente, at de alle maatte blive nogle underlige Maskiner, for hvem det ikke bliver stort paa en faaban Naade, at det store og isjlar i Jare for at blive jmaat, — muligvis fromme, ndmøge, stille Mennesker, men ogsaa stillestaaende og ude af Stand til at tanke en isjrl, ny Tanke, isjvsljandige og uforstaaende.

Saaledes blev vel ogsaa mangen en, men vi skal se, hvorledes der dog i disse Kloster kunde findes gode Sjæleledere og frem for alt da en frodig, dyb, forunderlig frjgjort Mand som selv Generalvikaren Staupits. Ikke mindst skal vi se det med selve Martin Luther, der netop i denne Ordren's Spandetræje modnedes til sin store Gerning.

Da Rejseparet var gaaet — alt-aa i September 1506 — blev den 22aarige Magister endelig optaget i Ordren. Det gaar selvsjlgelig ogsaa til med al høstidelighed i Kirken. Novicen kommer i ny Klædning. Prioren siger til ham: „Du maa nu enten fjlles fra os eller forlæge denne Verden og helt vie og ofre dig først til Gud og dernæst til vor Orden. Har du en Gang saaledes givet dig ind under Lydighedsens Nag, saa har du ikke mere Frihed til at nogen som helst Grund at drage din Nakke bort derfra.“

Magister Martin har svaret, at han vil blive i Ordren. Nu vies de nye Klæder med Biebånd og Hætte, og under Sang og Bøn er han bleven isjrt dem. Prioren sætter sig, derefter de andre. Der gives Luther et Eksempel af Augustins Regel, han isjlar den op, giver Prioren Bogen i Haanden, lægger sine Hænder paa den opslaaede Vogsblade og fremfjger Bøstet:

„Jeg Broder Martin Luther gør Profession (Løfte) og lover Lydighed mod den Almægtige og den hellige Maria, hellige Jomfru, og dig ærværdige Fader, Broder Winand von Diedenhofen, Prior for dette Klostret, paa den hellige Biskop Augustins Brødre-Gremitters Gene-

Svitteringer.	
Til Japanmissionen.	
Jør Svitteret, se Abl. Nr. 26.....	\$478.94
Northfield, Minn., Den danske ev.-luth. Hødningsmissionsforening	11.00
Svinderforeningen paa Fremont Bakker.....	10.00
Søndagskolen's Missionsforening, Evan, Minn.....	3.32
Tilfammen.....	\$503.26

Til Indianermissionen	
Jør Svitteret, se Abl. Nr. 26.....	\$ 49.90
Northfield, Minn., Den danske ev.-luth. Hødningsmissionsforening	11.00
Brush, Colo., St. Ansgars Søndagskoles Missionsfore. . .	7.50
Greenfield, S. Dak., Svinderforeningen i Greenfield.....	10.00
Tilfammen.....	\$ 78.40

Til Jndremissionen.	
Jør Svitteret, se Abl. Nr. 26.....	\$625.23
Svinderforeningen, Fremont Bakker	10.00
Tilfammen.....	\$635.23

Til Mormonmissionen.	
Jør Svitteret, se Abl. Nr. 26.....	\$ 70.45
Sleepy Eye, Minn., Mrs. J. Petersen.....	1.00
Greenfield, S. Dak., Svinderforeningen.....	5.00
Tilfammen.....	\$ 76.45

Til Santhaimissionen:	
Northfield, Minn., Northfield og Omegn dansk ev.-luth. Hødnings Missionsforening	11.00

Jubilæumsgave.	
Jør Svitteret, se Abl. Nr. 26.....	\$3706.00
Audubon, Iowa, Martha Ballisgaard	5.00
Sioux City, Iowa, J. P. Hansen.....	5.00
Sleepy Eye, Minn., Minnie Jensen.....	2.00
Westbrook, Maine, Mads Nielsen, Hans Nielsen, Christian Nielsen, Chr. Christensen hver \$10; Mariane Nielsen, Abbie Nielsen, R. P. Nielsen, Sine Nielsen hver \$5	60.00
Overfud fra Bøvbæringen ved Marsødet i Blair, Nebr.	119.50
Tilfammen.....	\$3897.50

Blair, d. 6. Juli 1911.
Otto Hansen,
Kass. for „D. fore. d. ev.-l. Kirke i Am.“

Til Kredsmissionen.	
Pacific Kreds:	
Pastor Harald Jensens Rejseoverskud.....	\$16.50
Bella Menighed, Selma, Cal.....	22.85
Bella Menighed, Del Rey, Cal.....	21.15
Immanuel Menigheds Svinderforening, Cañon, Cal.....	5.00
Vor Freljers Menigheds Svinderforening, Ferndale, Cal.....	5.00
Immanuel Menighed, Cañon, Cal.....	40.00
Ved Pastor P. Thoreby, Eugene, Oregon.....	5.00
Svitteres med Taf.	

Chr. Pilegaard, Kredskasserer.

de, at det store og isjlar i Jare for at blive jmaat, — muligvis fromme, ndmøge, stille Mennesker, men ogsaa stillestaaende og ude af Stand til at tanke en isjrl, ny Tanke, isjvsljandige og uforstaaende.

Da har Prioren jøgt: „I vor ærværdige Fader Generalpriorens Naavn og paa hans Begjæring tager jeg mod din Profession og indlemmer dig i vor hellige Ordren's mægtige Legeme og gør dig til Søn af dette Klostret, i Haderslevs og Sønnens og den Helligaands Naavn.“

Nu var Broder Martin „Profes“, og han har kastet sig med udstrakte Arme paa Gulvet foran Prioren, saa at Legemet har dannet et Kors. Det er visnøst isjrt paa den nævnte „Hvis-Svøbes“ Pligten, der endnu ligger paa sin Plads. Og Prioren har bestemt den liggende med Biebånd. Derpaa har Broder Martin rejst sig paa sine midt i Koret. Man har givet en drøvendende Mærte i hans Haand, og i Kred om ham har Brødrene øvsendt Bønner for den ny Broder.

Efterisjrligt: Denne Fremstilling af Klosterlivet i Luthers Dage isjlar i „Martin Luthers Liv og Hovedværker“, som redigeres af Kirkehistorikeren, Sognepræst P. Severin og f. L. udkommer i 40 Hæfter a 25 Cre. Det vil ses af ovenstaaende Afsnit, at Pastor Severin isjv giver os en isjvdyg, klar og isjvkelig Skildring af denne mærkelige Tid, skriver „Sædeborner“.

Det danske Bibelselskabs Udgave paa Indiapapir med ny Oversættelse af det nye Testamente, indbundet i Lyfland specielt for os i meget blødt Overtalsbind. En særdeles elegant og holdbar Bog.
Pris \$3.00

Dan. Luth. Publ. House.

COPENHAGEN SNUFF

GARANTI FOR KVALITET OG RENHED.

COPENHAGEN SNUFF er tilberedt af den bedste, gamle, rige, stærk aromatiske Bladtobak, til hvilke kun saadanne Ingredienser er tilsat, som er naturlige Blandingsstoffer til Bladtobak og absolut rene Aroma-Ekstrakter. Snusmalingsprocessen bibeholder Tobakkens gode Egenskaber, og alle de bitre Stoffer og Syrer, som findes i naturlig Bladtobak borttages.

COPENHAGEN SNUFF ER DEN BEDSTE BAADE TIL SKRAA OG SNUSSNING.

Facsimile af Garanti i hver Forlang Copenhagen Snuff.

American Snuff Company